

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Visio imaginaria sexti Angeli describitur. Sectio Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

morbus est, qui omnia circumiecta depascitur, sed etiam, quia igne tantum cura-
 ri potest, sic enim hæresim non solum sui contagio omnia inficit, quam ob causam
 Psal. 1. *Cathedra pestilentia* vocatur, quæ non tantum sedentes, sed vicinos quosque
 etiam grassante in dies, ac serpente lue corripit, sed etiam quia non nisi igne adhi-
 bito exterminari potest. Denique advertendum est ex Francisco Georgio Vene-
 to in sua Harmonia, Cant. 1. ton. 4. c. 1. cor Scorpionis celestis esse in tertio gradu
 Sagittarij, præsidereque lapillis pretiosis sardonio, & amethysto, imo serpétium,
 ac dæmonum fugæ, quod sic accipiendū videtur, ut cor scorpionis, qui est in octa-
 va sphaera, respondeat gradui tertio Sagittarij, qui est in primo mobili: ponunt
 enim Astrologi duodecim signa in octava sphaera ex syderibus figurata, & alia
 duodecim sine figuris in primo mobili: quæ observatio ad rem, de qua agimus,
 maxime pertinet, consentaneum enim rationi est, ut scorpionum, id est, hæreti-
 corum corda Sagittario, id est, diuinæ, & humanæ iustitiæ telis subiecta sint, in
 eaque tanquam in scopum seueræ animaduersionis sagittæ collimentur. Rectè
 etiam subdit Venetus eam scorpionis cum Sagittario convenientiam pretiosis
 lapillis, imo etiam dæmonum fugæ præsidere, non quod sydera ullam in dæmones
 vim habeant, sed quoniam exterminatis hæreticis fugantur dæmones, fidei etiã,
 & virtutum reliquarum pretiosi lapides magis rutilant. Atque hæc de visione, &
 mysterio locustarum.

Psal. 1.

Fran. Venet.

COMMENTARIUM TERTIUM EXEGETICUM.

De tertia visione Ioannis.

Visto imaginaria sexti Angeli describitur.

SECTIO PRIMÆ.

OMMEMORATA quinti Angeli visione in priori parte huius ca-
 pitis, nunc in posteriori Ioannes sexti Angeli visionem commemo-
 rat, quæ huiusmodi est. Primum. Sexto Angelo tuba canente audi-
 uit Ioannes vocem vnã ex quatuor cornibus altaris aureis, quod
 est ante oculos Dei, dicentem sexto Angelo, qui habebat tubã: Sol-
 ue quatuor Angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. Secundo. So-
 luti sunt quatuor Angeli, qui parati erant in horam, diem, mensẽ, & annum ad
 occidendam tertiam partem hominum. Tertio. Vidit numerum equestris exer-
 citus (proculdubio quem quatuor illi Angeli collegerunt) vicies millies dena mil-
 lia, seu ut habetur Græcè, duas myriades myriadum, quanquam in Bibliis Com-
 plutensibus non est *Dua myriades myriadum*, sed absolute, *Myriades myriadum*, quod
 fortè eodẽ recidit. Est autem myrias idem, quod decem millia, quo fit, ut vna myrias
 myriadum sit idem, quod decies millies decem millia, & duæ myriades myriadum
 vicies millies decem millia, id est, ducenties mille millia, siue decies millies viginti
 millia vel vicies mille myriades, quod vulgò est, bis centum milliones, quem nume-
 rum ait Ioannes se audiuisse. Quarto. Equites eiusmodi equorum habebant loricas
 igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, nimirum vel quod singuli equites haberent

*Myriades,
quod decem
millia.*

E e iij

loricas partim igneas, partim hyacinthinas, partim sulphureas, vel quod alij eas haberent igneas, alij hyacinthinas, alij sulphureas. Quinto. Capita equorum erant tanquam capita leonum, & de ore eorum procedebat ignis, fumus & sulphur, habebantque potestatem suam in ore. & in caudis: erant enim caudæ similes serpentibus, desinentes videlicet in capita serpentium, hisque nocebant. Postremo. Duæ reliquæ partes hominum (tertia enim pars ab iis plagis interfecta deperit) neque occisæ sunt, neque tertiæ partis occisæ miserabili interitu admonitæ egerunt penitentiam, ut ne dæmonia, & simulachra aurea, argentea, ærea, lapidea, & lignea adorarent, neque alieno malo sapere voluerunt, ut ab homicidiis, veneficiis, fur- tis, & fornicatione abstinerent.

Lyrani, & quorundam aliorum expositio commemoratur.

SECTIO II.

I. **N**icolaus de Lyra, & Petrus Aureolus Cardinalis in comment. super Apoc. & D. Antoninus i. primum Chronicorum titulo 6. c. 1. §. 7. existimarunt hoc loco prænuatiari à Ioanne schisma illud inter Laurentium, & Symmachum de summo pontificatu contendentium: quæ sententia, ut intelligatur, simulque rationes, quibus inferius eam oppugnare instituimus, bene perspectæ, & exploratæ esse possint, res ipsa quomodo acciderit, prius est breuiter explicandum. Igitur Anastasio secundo Pontifici maximo, qui sedem Romanam tenuit tempore Trasimundi Vandalorum Regis, infestissimi Ecclesiæ hostis, successit in Pontificatu Symmachus ex Sardinia oriundus, maxima cleri, populi que Romani dissensione. Etenim vna pars Symmachum apud basilicam Constantinianam, altera Laurentium Romanum, apud basilicam Mariæ in via noua deposcebat. Concilium Rauennæ indicitur, discussaque re præsentè Theodorico Romanorum Rege Ariano Symmachus confirmatur, qui Laurentium competitorum suum Episcopum Nucerinum creauit erat enim Symmachus suauissimis moribus, vnde ducentos, & viginti Episcopos à Trasimundo Vandalorum Rege Ariano relegatos in Sardiniam sustentauit. Quatuor annis post iterum seditio Romæ cooritur Festo, & Probrino senatorij ordinis Laurentium reuocantibus, & Pontificem maximum deposcentibus: qua seditione commotus Theodoricus Petrum Altini Episcopum Romam mittit, qui pulsus Laurentio, & Symmacho pontificatû occuparet. Ceterùm Symmachus coacta synodo centû, & viginti Episcoporum obtinuit, ut Petrus, & Laurentius in exilium amandarentur: tanta autem ob huiusmodi dissensionem concitata est Romæ seditio, ut quamplurimum ex clero tum ex populo caderentur, nec sacris parceretur virginibus toto eo trienio, quo hæc seditio perdurauit. Fuit hoc ordine quartû in Ecclesia schisma circa annum Domini 502. de eo que scripserunt Niceph. lib. 16. histor. Eccles. cap. 35. & Theodor. lector libro 2. Collectaneorum, eiusque facit mentionem D. Gregor. lib. 4. Dialog. cap. 40. vbi docet Paschasium Cardinalem Apostolicæ sedis Diaconum Laurentium elegerit, & omnium postea vnanimi consensu Symmachum verum Pontificem declarantium superatum, in sua tamen sententia vsque ad diem obitus sui persistisse, colendo, & præferendo Laurentium quem Episcoporum iudicio præesse sibi Ecclesia recusauit. Simul etiam refert eundem Paschasium post obitum Germano Capuano Episcopo appruisse in thermis Angulanis tanquam in penali loco deputatum maximos patientem calores, quæd pro Laurentio contra Symmachum sensisset: ex quo colligit Gregorius cum non malitix, sed ignorantix errore peccasse: itaque, cum adhuc in purgatorio esset, Dalmaticam eius feretro superpositam Dæmoniaco tangenti sanitatem attulisse.

Nicepher.
Theodorus.
D. Greg.